

построить здание в 3,5 этажа, что позволило сохранить масштабность застройки и обеспечить доминирующее положение в окружающем ансамбле.

Большая часть зданий, построенных академиком А.Н. Бекетовым, сделаны в простых и монументальных формах с глубоким пониманием классических форм и стилей архитектуры. Внутренние интерьеры разработаны с большим вкусом, поражает простота и законченность архитектурного образа.

Харьковчане любят и помнят своего соотечественника. Имя Бекетова носит улица в районе ХТЗ и одна из станций метрополитена. Но главное – дома, несущие неповторимые приметы бекетовского стиля, которые продолжают исправно служить людям и радовать харьковчан.

Весільні традиції Китаю

Ма Янь (Китай)

*Науковий керівник – ст. викладач К.В. Писаревська
ХНАДУ*

Проаналізувавши численні китайські джерела і матеріали англомовних статей, спробуємо розібратися в реаліях проведення китайського весілля. Шлюби в КНР укладаються відповідно до «Закону про шлюб» 1981 року, в якому закріплені основні принципи відносин між членами сім'ї: одношлюбність, рівність чоловіка і жінки, вільний вступ в шлюб. Законом встановлено шлюбний вік: 22 роки для чоловіків і 20 – для жінок. Але у Китаї не прийнято рано одружуватися (підозрюю, що у сільських регіонах, де джерелом прибутків є рис і чай, може, і прийнято, але там, де основа економіки – промисловість, – ні). Років 25–26 для жінок і під тридцять для чоловіків – це нормально [1]. Напевно, варто ще сказати, що ці стосунки, в парі, є основою світу, навколо них обертається вибір майбутньої спеціальності, купівля квартири, машини, шпалер, а далі, вже після одруження, кожен, працюючи щонайменше шість днів на тиждень, по 10 годин на добу, живе заради родини.

Щодо історії одруження, то буквально кілька десятків років тому в Китаї були дуже поширені шлюби, організовані батьками. Молоді люди одружувались, тому що так вирішили їх батьки. Траплялося навіть так, що молодята бачили один одного в перший раз тільки на власному весіллі [2]. Не менш поширені були й шлюби за домовленістю між сім'ями. Тому такі весілля організовувалися ще до народження дитини за згодою батьків.

Сьогодні традиції китайського одруження сильно змінилися. Тепер молоді люди одружуються на тих, кого вони люблять. Але для того, щоб показати свою повагу до батьків, їм необхідно заздалегідь отримати від них офіційний дозвіл на весілля.

Наступний більш серйозний етап – це підготовка до весілля. Спочатку молоді люди повинні нанести офіційний візит до батьків. Коли майбутній наречений приходить до батьків дівчини, він має принести подарунки. Коли дівчина відвідує будинок нареченого, її батьки також готують для неї невеличкий подарунок, який майбутня невістка має подарувати своїй новій родині.

Одним з весільних звичаїв є підготовка приданого. Між іншим, чоловік не може одружитися, не маючи хати. З дівчатами в цьому плані простіше, за придане йде красиве обличчя, три-чотири зміни весільного вбрання і сяка-така машина. Але, якщо у майбутнього чоловіка є житло, то пара за згоди батьків і попередніх перемовин може почати жити разом і до весілля й заручин. Після заручин дівчина офіційно переходить під опіку чоловікової родини, і майбутні свекри дають їй кишенькові гроші, купують одяг, ласощі, гуляють з новою донькою. Увесь організаційний весільний клопіт – це справа чоловіка, він шукає дорогий ресторан, його родина обирає страви, наймає фотографа, замовляє відеозйомку, лімузини і все інше.

Не менш важливим в організації китайського весілля є вдало вибраний день, який повинен символізувати добро і мати гарну енергетику. День весілля

обирають на основі китайського місячного календарю. Інколи буває й так що парам доводиться чекати омріяний день кілька років.

Ще одна не менш цікава традиція Китайського весілля – оплакування втрати рідних. Дівчина перш ніж одружитися, повинна оплакати втрату близьких людей. Справа в тому, що після весілля дівчина стає частиною сім'ї чоловіка, тому нареченій дають час, щоб вона могла «попрощатися» з батьками та іншими родичами. У цей час наодинці з рідними вона згадує дитинство і спілкується на сімейні теми. Майбутній наречений, перш ніж вирушить у будинок нареченої, також має віддати данину своїм предкам.

Інша не дуже давня традиція, яка вже встигла стати вкрай популярною – фотосесія та створення весільних альбомів. До речі, фотосесію наречених проводять за півроку до весілля, залежно від наявних грошей, десь далеко – на морях чи в горах, або на місці, з місцевим колоритом. Фотографії цих фотосесій потім стають запрошеннями на церемонію, прикрасами в квартирах, їх розміщують на банерах, демонструють на великих екранах тощо. На відміну від західних весільних фотографій, китайський весільний альбом не буде містити фотографій самої церемонії і весілля. На весіллі гостям пропонують переглянути вже готове портфоліо.

Коли всі організаційні питання вирішені, молодята переходять до офіційної частини церемонії одруження. У день весілля наречений приносить до будинку нареченої подарунки, загорнуті в тканину червоного кольору, де лежать золоті монети, пара сережок та чотири браслети. Такий подарунок символізує родючість і подружню вірність. Як викуп, наречений дарує гроші та інші подарунки, які визначаються заздалегідь.

Потім пара йде до будинку батьків нареченого, де молоді разом вітають його батьків. Жениха і наречену супроводжують близькі і друзі. Далі молодята мають дати подружні клятви. Під час весільної церемонії молода пара три рази стає на коліна, вклоняючись небу, землі, батькам і фамільній дощечці, а після – один одному.

І кінцева частина свята – банкет, який проходить після весілля. На банкеті молодята повинні випити півсклянки вина, перев'язаного стрічкою. Потім молодята змінюють руку і випивають половину. Згідно з повір'ям, це допоможе молодятам любити один одного міцно і довго. У деяких провінціях Китаю на банкетний стіл подають рибу, яку не можна їсти повністю. Голова, хвіст і кістки риби повинні бути залишені недоторканими. Це символізує щасливий шлюб від початку і до кінця.

Три години триває веселе свято зі столами, повними наїдків, спиртних напоїв небагато, бо більшість тут не вживає алкоголю взагалі, а той, хто п'є, переважно обмежується кількома келихами сухого вина чи дорогої рисової горілки, пляшкою пива. Конкурси, розіграші, забавки, лотерея, де гості отримують подарунки. Та й усе. Три години свята минули – тамада виходить на сцену й оголошує всім подяку, за те що прийшли. Всі встали і дружньо вийшли. Так не лише на весіллі, так святкують усі китайські свята: поїли, погралися, поспівали караоке та розійшлися.

До речі, найчастіше це свято не прив'язане до дати офіційної реєстрації нової подружньої пари в державних установах. А завдяки державній програмі заміни старого житла на нове інколи ще й не вигідно бути офіційно одруженими. Але це вже зовсім інша історія. Проте зараз більшість молодят намагаються пропустити велику частину цих традицій і церемоній. Одні роблять це тому, що вони вважають, що нове покоління не зобов'язане дотримуватися старих традицій, а інші відмовляються від традиційного одруження через економію, намагаючись зберегти побільше грошей на подальше сімейне життя.

Література:

1. [Singapore - Population in Brief: 2009](#). Архів [оригіналу](#) за 13 листопад 2009.
2. 论语 / 刘示范主编. – 济南：山东教育出版社，2006. – 385页.